



Foto: Photographer: Martin Skoog

Mathissen / Tantoteatern

Margareta Sörenson ser Harold Pinters Mathissen med den nyetablerade gruppen Tantoteatern.

Man kunde misstänka att tunneln skulle få spela huvudrollen, men inte alls. Den inte längre använda järnvägen på Södermalm i Stockholm är en suggestiv spelplats, men nyetablerade Tantoteaterns *Mathissen* klarar sig utmärkt på egen hand. Runt omkring prunkar de raraste koloniträdgårdar, och så går man på rälsen fram till den ena tunnelns järnportar, så stora och hemlighetsfulla att fantasin måste börja skena. Två män vars gärningar inte tål se ljuset väntar i Harold Pinters pjäs och de befinner sig på okänd plats. Vad är det här för ett land? Kallt, rått, droppande. Å andra sidan dimper en mathiss ner med giljotinsmäll och levererar krogbeställningar på papperslappar. Realism och absurdism, verkliga problem och symbolartade, Pinter låter betraktaren sväva i ovisshet.

De två väntarna skaver på varandra, Tommy Andersson och Nicholas Olsson är erfarna skådespelare och deras Ben och Gus spelas med ett subtielt register. Ovisshet, irritation, retsamhet, rädsla. Rikard Johanssons regi är inte originell men solid och avstår dessbättre från mysticism. Andersson-Olsson spelar lätt, laddat, och med ett leende. Medan människan gnatar om oviktiga småsaker tvingas hon till anpassning i det övergripande. Medan vi tror oss vänta på ett stort hot, utgör vi själva det största hotet.

Det finns många anledningar att spela Mathissen. Men tunnelrummet påminner också om att underliga och udda platser i en stor stad är värdefulla undantagsrum. De ruvar på minnen och utlöser nya visioner.

FAKTA

MATHISSEN | Av Harold Pinter | Tantoteatern, Stockholm

Margareta Sörenson

Publicerad 16 augusti 2009

Uppdaterad 16 augusti 2009

URL till denna sida: <http://www.expressen.se/kultur/1.1673177/mathissen-tantoteatern>